

ПОПІНОВА Галина Миколаївна (28. 12. 1983, Київ) — живописець. Дочка [М. Попінова](#) та [О. Сльоти](#), сестра [О. Попінової](#), внучка [Г. Зорі](#) та [П. Сльоти](#). Премії імені В. Пузиркова (2003), імені М. Дерегуса (2012), імені Ф. Кричевського (2012). Членкиня НСХУ (2010). Закінчила Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (Київ, 2008; майстерня [В. Гуріна](#)), асистентуру-стажування (2011). Від 2000 — викладач живопису, малюнку та композиції у власній студії. Працює в галузі станкового живопису (пейзажі, натюрморти, портрети). Створює роботи безпосередньо з натури; вміє побачити головне в урбаністичному середовищі, передати особливості освітлення, тонкощі колористики, відповідність станів природи відчуттям художниці й глядача. Кожен новий мотив доповнює її власний стиль цікавими складнощами втілення. Учасниця всеукраїнських і закордонних художніх виставок та проєктів від 2002. Персональні — у Миколаєві, Вознесенську (Миколаївська обл.; обидві — 2007), Києві (2010, 2012, 2015, 2020 — родинна), Загребі (2012). Її твори відзначені дипломом Всеукраїнського трієнале

«Живопис-2007» (Київ, 2008). Кураторка низки арт-проєктів від 2014. Деякі твори П. зберігаються в Музеї сучасного мистецтва України, Музеї історії Києва, зібранні Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури (усі — Київ), Державному історико-культурному заповіднику м. Дубно (Рівненська обл.), Севастопольському художньому музеї, Ржищівському археолого-краєзнавчому музеї (Київська обл.), Музеї художньої кераміки та народного малярства (картинна галерея, м. Немирів Вінницької обл.), Музеї «Заповіту» Т. Шевченка (м. Переяслав Київської обл.), Вознесенському художньому музеї, галереї «Greenwave» (м. Усі, Китай).

Основні твори

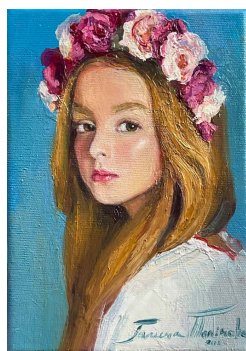
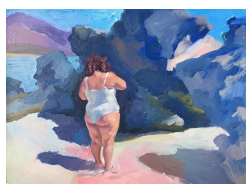
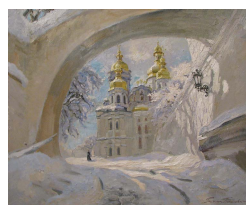
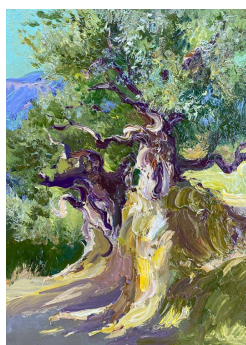
«Тато. Художник М. Попінов» (2004), «Свято врожаю. Обжинки» (2006), «Серпневі плоди» (2007), «Бузковий Київ» (2008), «Фісташкове мереживо», «Мудрість виноградної лози» (обидва — 2009), «Різдвяне сонце» (2010), «На чорну каву до Монте Негро» (2011), «Соняшниковий ліс» (2015), «Червоні гранати» (2016), «Сонячний Львів» (2020), «Рожевий берег Криту» (2021), «Древні оливи», «Великі квіти маленької Олівії», «Життя на воді», «У Реберні на Подолі», «Повна чаша достатку. Вількаси, Польща», «Софія», «В оранжереї орхідей. Ланьцут, Польща» (усі — 2023).

Рекомендована література

1. Сухоліт Н. Алгоритми творчості Галини Попінової // Художники України. 2007. № 39;
2. Галина Попінова. Презентація // Образотворче мистецтво. 2009. № 2;
3. Литвин Ю. Сонценосний живопис // Там само. № 4;
4. Галина Попінова: пленерний живопис. Мандри: Каталог. К., 2012;
5. Династія. 100 років у мистецтві: Живопис. Графіка. Плакат. Чеканка. Скульптура. Розпис по шовку. Фотографія. Дизайн. К., 2016.

[Д. М. Корсунь](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Попінова Галина Миколаївна / Д. М. Корсунь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-882830>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).